

som der bygges herpaa, saa lægge vi en stor Byrde paa vedkommende Egenes Beboere uden at udrette nogen Nytte.

Fornænderen: Det ærede Medlem under lidt haarde Udtryk; men i Ørigt har han jo selv forklaret, at der ikke skulde ligge noget Fornærmeligt deri.

Indenrigsministeren: Da det ærede Medlem nu har forklaret sine tidligere Udtalelser, skal jeg lade Sagen falde; men det forekommer mig vigtig nok, at hans Ytringer før vare lidt utilfredselige, og at jeg derfor ikke kunde lade dem gaa hen uden Tilbud fra min Side. Hvis det ærede Medlem kun havde villet sige mig nogle Ubehageligheder, skulde jeg have ladet det gaa. (Berg: Det var tværtimod Behageligheder!) — ja, dem gjør jeg nu ikke Regning paa — men fra værende Mænd, der efter min Formening have gjort udmærket Tjeneste, maa ikke bestræbes for at have været skjædesløse med det Arbejde, der har været dem overdraget.

Berg: Jeg ønsker blot at gjøre nogle Bemærkninger til en enkelt Ytring, som den meget ærede Minister fremkom med i sit første Foredrag, der jo i Ørigt var indbefommende overfor de Udtalelser, der ere faldne om Lovforslaget, og som jeg derfor i det Hele ikke skal komme ind paa. Den Ytring, jeg siger til, gik ud paa, at Ministeren ikke ser sig i Stand til at staa flere Penge fra Statskassen end dem, der allerede ere bragte i Forslag til de her omhandlede Foretagender; saaledes lyd Bemærkningen. Nu hører jeg jo ikke til dem, der uden Nødvendighed, det vil sige, uden Willighed og Respektighed, kan ønske større Udgifter for Statskassen, end der begjæres. Jeg ønsker endogsaa at slippe saa billigt som muligt, men sæt nu, at Folkethinget var stemt for, at der her burde ydes et større Bidrag end foreslaaet, hvorledes skulde vi saa opfatte den ærede Ministers Udtryk? Jeg tillader mig nu at forklare det saaledes, at Ministeren har ikke her set sig i Stand til at forlange et større Tilbud af Statskassen. Med denne Begrænsning kan det meget godt forstaaes, thi jeg forstaaer saa særdeles godt, at Indenrigsministeren konfererer med sine Kolleger om de Lovforslag, han fremlægger, og hvad finansielle Spørgsmaal angaar, specielt med sin Kollega Finansministeren. Altsaa, hvis det indskrænkes dertil, er jeg aldeles ikke i Tilberede med den ærede Ministers Ytring, men skulde den derimod forstaaes saaledes, at Ministeren saae sig nødsaget til, skjøndt han ikke var personlig derimod, at modsætte sig en yderligere Bevilling fra Statskassens Side af Hensyn til en anden Kollega eller til Statsraadet, saa forekommer det mig, at man derved allerede forud har taget en saadan Beslutning, der stiller den bevilgende Myndighed i en

noget underordnet Stilling ligeoverfor enkelte af Statsraadets Medlemmer. Derfor kunde jeg ønske, at den høitærede Minister vilde forklare os, om hans Ytring skal forstaaes anderledes, end at han ikke har set sig i Stand til at kunne forelægge Lovforslaget med Tilbud fra Statskassens Side af større Beløb, end her er Tilfældet. Med denne Indskrænkning har jeg som sagt ikke noget mod Ytringen; skulde den derimod have en anden Betydning, saa vilde jeg sige, at det for mig vilde se lidt løstligt ud, om Folkethinget heller ikke i dette underordnede Spørgsmaal skulde have Noget som helst at betyde, fordi man i Sverige havde bestemt, at videre end Lovforslaget gik, vilde man ikke gaa.

Indenrigsministeren: Min Ytring skal forstaaes paa den Maade, som det ærede Medlem ndtalte. Ifølge en Konference med min ærede Kollega, Finansministeren, som er den, der maa have Overblikket over, hvad der kan udredes af Statskassen, har jeg ikke kunnet foreslaa noget høiere Beløb, end her er begjæret.

Berg: Naar saa Folkethinget, som ogsaa har et Overblik over, hvad Statskassen kan udrede, mener, at der nok kan udredes i mere, blive vi nok enige derom.

Clausen: Jeg skal kun gjøre en kort Bemærkning, som jeg er kommen i Tante om ved en Udtalelse, der faldt fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Da der under Digelovens Behandling i Lændsthinget fremkom Udtalelser om, at Omkostningerne ved Opspørelse af Diger burde dækkes efter samme Forhold som Omkostningerne ved Sandflugtens Dæmpning, sagde den høitærede Minister, at han efter de Udtalelser, der vare fremkomne, dog nok gad se, hvorledes Folkethinget vilde stille sig, naar det Spørgsmaal en Gang kom til at ligge for. Jeg haaber nu, at den høitærede Minister vil faae at se, at Thinget stiller sig gunstigt dertil, forsaavidt jeg da har kunnet bedømme de faldne Udtalelser rigtigt.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 62 Stemmer.

Winther: Jeg vil foreslaa Medsættelsen af et Udvalg paa 9 Medlemmer, men dersom der skulde udtale sig nogen stærk Opposition derimod, tager jeg Forslaget tilbage, thi jeg vil blot have det gjort klart, hvorvidt man er stemt herfor eller ikke. Det forekommer mig, at den høitærede Minister gav Udfigt til, at han vilde konferere med og søge at komme overens med de andre Serrer, men jeg